

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203963
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6714203963.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom, v právnej veci žalobcu L. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. N. XXXX/XX, XXX XX K., občana SR, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 684,30 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 684,30 Eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 23. 07. 2013 do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %, ktoré je p o v i n n ý nahradiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojim žalobným návrhom zo dňa 17. 03. 2014 prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu domáhal zaplatenia sumy 664,30 Eur, pričom v priebehu konania upravil/upresnil výšku žalovanej sumy na čiastku 684,30 Eur a to vzhľadom na matematické pochybenie pri pôvodnom výpočte výšky žalovanej sumy.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

3. Súd vo veci už dvakrát meritórne rozhodol, naposledy rozsudkom 6C/40/2014-91 z dňa 20. 04. 2017, kedy súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Proti tomuto poslednému rozhodnutiu žalovaný podal včas odvolanie, pričom súd druhej inštancie uznesením 13Co/379/2017-123 zo dňa 24. 04. 2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného žalobného návrhu, prednesov právneho zástupcu žalobcu, písomných vyjadrení/podaní oboch právnych zástupcov sporových strán, listinných dôkazov a to: výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 18. 07. 2013, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200022534, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200022534 a 8200026573, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200026573, zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, zmeny návrhu zo dňa 10. 05. 2014, prehľadu splácania splátkového kalendára revolvingového úveru, prehľadu platieb úverov, ako aj ďalších listinných a ostatných dôkazov, zistil tento skutkový stav:

5. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8200022534 bola podpísaná žalobcom v Banskej Bystrici dňa 05. 06. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 09. 06. 2009. V časti 5 žiadosti sa uvádza, že dlžník požaduje od žalovaného poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 663,88 Eur, kde v žiadosti bola splatnosť úveru dohodnutá na 36 mesiacov s dňom splatnosti úverovej splátky v mesiaci na 10-teho dňa. Výška mesačnej splátky bola uvedená vo výške 37,38 Eur, predpokladaná RPMN za úver 68,81 %, ročná úroková sadzba úveru 68,81 %, priemerná RPMN za úver 40,61 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 59,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,95 %.

6. Po vyplnení žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, žalovaný vypracoval už vo finálnej podobe Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8200022534, kde sa však už niektoré údaje o schválenom úvere odlišovali od údajov vyplnených/obsiahnutých v časti 5 „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur“ uvádzaných v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere, kde RPMN úveru pri žiadosti sa uvádza 68,81 %, v údajoch v oznámení o schválení úveru sa uvádza čiastka 68,53 %, v oznámení veriteľa o schválení úveru sa pri RPMN po vykonaní revolvingu označenej ako predpokladaná výška uvádza 54,95 %, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru uvádza výšku 59,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu sa v žiadosti uvádza vo výške 67,95 %, avšak v oznámení veriteľa o schválení úveru sa uvádza sadzba vo výške 67,93 %, v žiadosti sa uvádza predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 59,50 %, no v oznámení veriteľa sa táto hodnota už uvádza vo výške 54,95 %. Pokiaľ ide o dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky úveru, táto sa v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vôbec neuvádza, žalovaný ju oznámil len v písomnosti o schválení úveru dňa 09. 06. 2009.

7. Pokiaľ ide o Revolvingový úver/Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200026573, v tomto prípade žiadosť bola podpísaná žalobcom v Banskej Bystrici dňa 11. 12. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 14. 12. 2009. V časti 5 označenej ako „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur“ obsiahnutej v dotknutej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.493,73 Eur, splatnosť úveru - počet splátok 30, splatnosť každej splátky v mesiaci 14. deň, mesačná splátka vo výške 91,28 Eur, zmluvná odmena vo výške 1.244,77 Eur, predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,83 %, ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,83 %, priemerná RPMN za úver vo výške 48,96 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 739,39 Eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu vo výške 903,70 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 58,70 %, ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 67,53 %. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200026573 sa však pri RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) uvádza 55,38 % napriek tomu, že v žiadosti je uvádzaná predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,83 %. V dotknutom oznámení sa v spodnej časti listiny uvádza, že na základe žiadosti žalobcu o započítanie pohľadávky veriteľa v podobe nesplatených splátok pôžičky/úveru pri ďalších záväzkoch zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere č. 8200022534 s pohľadávkou žalobcu v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru, žalovaný započítava pohľadávku veriteľa z uvedenej zmluvy vo výške 1.121,40 Eur (33.783,30 Sk) s pohľadávkou žalobcu voči veriteľovi na poskytnutie úveru vo výške 1.493,73 Eur. Po vykonaní započítania výška pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200026573 predstavuje 372,33 Eur.

8. Žalobca v rámci dokazovania v pozrušujúcom konaní poukázal na to, že v prejednávacom prípade sa jedná o spotrebiteľské zmluvy, na ktoré je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Predmetné zmluvy však neobsahujú viacero obligatórnych náležitostí v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe čoho je tieto potrebné považovať za bezúročné a bezpoplatkové. Ďalej poukazuje na to, že odplata za poskytnutie úverov je v prejednávacom prípade v rozpore s dobrými mravmi, čo odôvodnil tým, že v predmetných zmluvách je výška úrokovej sadzby uvedená v miere viac ako 68 %, pričom v čase uzavretia predmetných úverových zmlúv táto na finančnom trhu dosahovala úroveň cca 11,5 %, o čom svedčí aj prehľad vydávaný Národnou bankou Slovenska, pričom v zmysle ustanovenej judikatúry môže byť u nebankových spoločností úroková miera vyššia, ako je tomu v prípade bánk, avšak táto nesmie presahovať dvojnásobok priemernej úrokovej miery poskytovanej bankami. V prejednávacom prípade táto úroková miera presahovala priemernú úrokovú mieru poskytovaných bankovým inštitútom takmer 6-násobne, čo je v zjavnom rozpore s dobrými mravmi, a preto takúto dohodu o výške odplaty je potrebné považovať za neplatnú. Ďalej poukázal na to, že v prejednávacom

prípade nedošlo k platnému uzavretiu úverových zmlúv z dôvodu, že žalobca vo svojich žiadostiach o poskytnutie úverov vyplnil parametre požadovaného úverového produktu, čo je potrebné považovať za návrhy na uzavretie úverových zmlúv. Následne návrhy žalovaný prijal a to tak, že do bodu 6 úverových zmlúv obsahoval parametre schválených úverov, pričom však niektoré parametre obsiahnuté v bode 6 (prijatie návrh na uzavretie zmlúv) sa odlišujú od parametrov obsiahnutých v bode 5 úverových zmlúv (návrhov na uzavretie zmlúv). Z predmetného jednoznačne vyplýva, že žalovaný neprijal návrh na uzavretie zmlúv bez výhrad a bez dodatkov, a teda jeho prijatie návrhov na uzavretie zmlúv sa považuje za nové návrhy, ktoré však žalobca nikdy neprijal a už vôbec nie písomne tak, ako to predpokladá platná právna úprava. Z toho titulu potom nedošlo k platnému uzavretiu úverových zmlúv. Na základe uvedených skutočností podľa názoru žalobcu/jeho právneho zástupcu žalovaný nemá žiaden nárok na plnenie nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov.

9. V doplňujúcom prednese právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o Revolvingový úver č. 8200022534 zo dňa 09. 06. 2009, resp. 05. 06. 2009, je pravdou, že poskytnutá čiastka úveru je na prvej strane uvádzaná číselne 663,88 Eur, avšak s odkazom na druhú stranu predmetnej revolvingovej zmluvy si poskytovateľ „zrazil“ titulom možnosti odkladu splátok sumu 107,78 Eur a za poskytnutie služby spočívajúce v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 65,33 Eur. Reálne teda žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 490,77 Eur.

10. Pokiaľ ide o Revolvingovú zmluvu č. 8200026573 zo dňa 11. 12. 2009, resp. 14. 12. 2009 je pravdou, že na prvej strane sa uvádza poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.493,83 Eur, avšak tak ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi pod údajmi o schválenom úvere, sám poskytovateľ úveru/žalovaný uvádza, že na základe žiadosti žalobcu o započítanie pohľadávky veriteľa v podobe nesplatených splátok pôžičky úveru v prípade ďalších záväzkov zo zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere č. 8200022534 s pohľadávkou žalobcu v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru žalovaný započítal pohľadávku veriteľa z uvedenej zmluvy vo výške 1.121,40 Eur s pohľadávkou žalobcu voči veriteľovi na poskytnutie úveru vo výške 1.493,73 Eur. Po vykonanom započítaní výška žalobcovej pohľadávky zo zmluvy potom predstavovala 372,33 Eur. Od tejto čiastky potom žalobca odpočítal sumu 147,88 Eur a 80,66 Eur v zmysle bodu 8.1. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, kde potom rozdiel predstavoval sumu vo výške 143,79 Eur, ktorá bola identickou sumou, ktorú fyzicky žalobca od žalovaného reálne dostal. Pokiaľ išlo o mechanizmus výpočtu, právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca dostal z prvej revolvingovej zmluvy sumu vo výške 490,77 Eur a z druhej revolvingovej zmluvy sumu vo výške 143,79 Eur, teda úhrnom dostal sumu 634,56 Eur. Tieto skutočnosti v zásade žalovaná strana ani nerozporovala.

11. Pokiaľ ide o úhrady, žalobca pri Revolvingovom úvere č. 8200022534 uhradil sumu 1.346,18 Eur, z toho 1.121,40 Eur bolo započítané z Revolvingovej zmluvy č. 8200026573. Bezdôvodné obohatenie potom vzniklo vo výške 855,41 Eur; v prípade Revolvingovej zmluvy č. 8200026573, tu mu bola poskytnutá žalovaným reálne suma vo výške 143,89 Eur, no žalobca uhradil čiastku vo výške 1.094,08 Eur, avšak pretože suma vo výške 1.121,40 Eur bola započítaná zo zmluvy č. 8200026573, zo strany žalobcu došlo na Revolvingový úver/zmluvu č. 8200022534 k úhrade prvých šiestich splátok a zvyšné splátky boli započítané zo Zmluvy č. 8200026573 vo výške 1.121,40 Eur; a na Zmluvu č. 8200026573 bolo uhradených 1.094,08 Eur. Súhrne to znamená, že zo strany žalobcu bolo uhradených celkovo 1.318,86 Eur, žalovaný reálne poskytol žalovanému finančnú čiastku vo výške 634,56 Eur tak, že nad rámec tejto sumy sa žalovaný bezdôvodne obohatil a to vo výške rozdielu 684,30 Eur.

12. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo žalovanej sumy a to od 22. 07. 2013 do zaplatenia, tvrdiac že ide o deň nasledujúci po dni, dokedy mal na základe výzvy žalobcu adresovanej žalovanému dobrovoľne bezdôvodné obohatenie vydať. Vo vzťahu k dátumu odkedy požadoval žalobca priznať úrok z omeškania, jeho právna zástupkyňa poukázala na výzvu v elektronickej podobe, ktorá bola súdu doručená spolu so žalobným návrhom. Ide o výzvu zo dňa 18. 07. 2013, ktorá bola doručovaná žalovanému. To že sa dostala do jeho fyzickej dispozície svedčí následná odpoveď/reakcia žalovaného, ktorá bola súdu ako listina predložená.

13. Žalovaný zotrval na svojich prednesoch, ktoré vypracoval a súdu v písomnej podobe doručil v rámci predzrušujúcich konaní. Žalovaný popieral dôvodnosť žaloby tak po stránke skutkovej, ako aj právnej. Z listín predložených žalobcom vyplývajú také skutočnosti, ktoré popierajú tvrdenia žalobcu; z týchto ani nie je preukázané, že sú vôbec dokázané tvrdenia žalobcu, žalobca údajne nevychádzal z obsahu

uzavretých zmlúv a z toho čo bolo medzi stranami dohodnuté; na pojednávaní dňa 12. 11. 2018 prítomný zástupca žalovanej strany sa v rámci svojho prednesu obmedzil len na problematiku termínu konečnej splatnosti, ktorý podľa neho bol uvedený aj v oznámení veriteľa, ktorý bol v zmysle bodu 13 zmluvy a bodu 7 zmluvných dojednaní súčasťou zmluvy. V oznámení veriteľa bol termín konečnej splatnosti uvedený explicitne. Pokiaľ ide o výšku RPMN uvádzanú v zmluve, resp. úrokovej sadzby, zákon v inkriminovanom čase určoval celkovú ročnú odplatu za poskytnutie úveru - priemernú, a táto bola v danom období 48,96 %, ktorá nebola podľa jeho názoru podstatne prevýšená.

14. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52a OZ v znení neskorších predpisov, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

20. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

21. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

24. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády SR, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

25. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia Vlády SR, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

26. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

27. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

28. Podľa § 39 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 37 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), y).

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

32. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

33. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

35. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

36. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

38. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

39. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

40. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

41. Podľa § 43a OZ v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

42. Podľa § 43c OZ v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

43. Podľa § 44 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

44. Podľa § 44 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

45. Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie

46. Podľa § 54 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

47. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

48. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

49. Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

52. Súd vykonal dokazovanie jednak prednesom právneho zástupcu žalobcu, listinnými dôkazmi, pričom všetky dotknuté revolvingové zmluvy a súvisiace dokumenty preskúmal v kontexte zhora citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v celej výške ako si sumu voči žalovanému uplatnil.

53. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvoľi veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontraktačný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje OZ v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. doručením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalovanej), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

54. V zmysle § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd mal za to, že bod 13 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru nie

je súladný s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka, naopak je v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalobcovi) umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu /žiadosti spotrebiteľa. Pri bode 6 žiadosti/návrhu je dokonca zdôraznené ako informatívny oznam pre dlžníka (žalobcu), že údaje o schválení revolvingovom úvere nemá vypíňať. Z listinných dôkazov má súd za preukázané, že v každom z oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (vo všetkých štyroch revolvingových úveroch) nie je súlad údajov o schválení úveru pri RPMN o vykonaní revolvingu - predpokladanej výške s údajmi uvádzaných v bode 5 žiadosti/návrhu o poskytnutí revolvingového úveru. Súd ďalej poukazuje že v oznámeniach veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sú dokonca uvedené iné údaje ako boli uvedené v žiadosti o návrhu napr. o dátume splatnosti prvej splátky, dátum splatnosti poslednej splátky atď.

55. To, že predmetné ustanovenie bodu 13 návrhu/žiadosti sa neprípustne odkláňa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa Zmluvných dojednaní (bod 2.1) mal žalovaný vopred súhlasiť s tým, aby žalobca (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedol žalovaný v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle OZ) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalobcu.

56. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní tak mali byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalobcom a tento ich mal následne len oznámiť žalovanému. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa, aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako žalobca doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa naviac nemalo považovať za porušenie povinností žalobcu a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalobca len oznámiť (jednostranným úkonom) žalovanému.

57. Na základe skutočností zhora uvádzaných mal súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedený právny stav v minulosti už riešili aj druhoinštančné súdy a to Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

58. Ako už bolo totiž vyššie uvedené, konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy (termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru, výšku úroku), na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle dohodnúť, boli len jednostranne určené žalobcom (čo nemožno považovať za dojednanie zmluvných strán - dvojstranný právny úkon) a teda nedošlo k dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy, čo v prípade platného uzavretia zmluvy spôsobuje „ex lege“ bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť.

59. Pokiaľ ide o samotnú „Dohodu o poskytovaní služieb“, z dôvodu neplatnosti hlavnej zmluvy (Úverová zmluva), nemôže byť platná ani táto dohoda, nakoľko sa viaže na existenciu samotnej Úverovej zmluvy. Naviac, súdu je z vlastnej činnosti ako aj z činnosti ostatných súdov známe, že je pre rozpor s dobrými mravmi ako aj v zmysle § 37 OZ neplatná. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/39/2016 z 23.02.2016. Touto dohodou žalobca obchádza ustanovenie OZ o najvyššej prípustnej výške odplaty (§53 ods. 6 OZ), čo priamo zakazuje § 9 ods. 7 a 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca podľa názoru súdu žalovanému „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalovaného, ktorý len podpísal žalobcom vopred pripravené formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do ich obsahu. Nemožno opomenúť skutočnosť, že súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že spotrebiteľia o takýto druh služby žalobcu reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpísali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Ide teda v zmysle § 53 ods. 4 OZ o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko podľa názoru súdu boli žalovanému zo strany žalobcu „doplnkové služby“ nanútené a nedošlo k slobodnému prejavu vôle zo strany žalovaného, tieto služby neboli individuálne so žalovaným dojednané a žalobca opak nepreukázal. Predmetná dohoda sa prieči aj dobrým mravom - podľa názoru súdu ide o účelovo vymyslené „služby“, ktoré navýšili splátky úveru skoro o 100 %, pričom je zrejmé, že tieto splátky mal žalovaný platiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany žalobcu

počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda žalovaný by reálne protiplnenie za svoje platby ani nemusel dostať. Súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v bode 5 žiadosti (návrhu) pri „navrhovanej“ výške splátky sa automaticky rátalo aj s uzavretím Dohody o poskytnutí služby (o tom svedčí samotná výška splátky, zahŕňajúca aj výšku splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb). Hoci žalobca „naoko“ formuláciou v bode 5 „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá“ vyvoláva dojem, že ide o fakultatívnu možnosť, v bode 6 žiadosti (návrhu) sa už formuláciou „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb“ automaticky s uzavretím Dohody o poskytovaním služby počíta dopredu.

60. Súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním mal jednoznačne za preukázané, že sporové strany v minulosti uzatvorili medzi sebou dve revolvingové úverové zmluvy s charakterom spotrebiteľských zmlúv.

61. V prípade Revolvingového úveru č. 8200022534 zo dňa 09. 06. 2009/05. 06. 2009 reálne žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 490,77 Eur.

62. Pokiaľ ide o Revolvingový úver č. 8200026573 zo dňa 11. 12. 2009/14. 12. 2009, žalovaný poskytol žalobcovi reálne úver vo výške 143,79 Eur.

63. S poukazom na zhora uvedené, ako aj súdom uvádzanú právnu argumentáciu a platnú právnu úpravu má súd za to, že žalovaná suma vo výške 684,30 Eur je plne opodstatnená a dôvodná. Z tohto titulu súd potom žalobe ako dôvodnej vyhovel a rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

64. Súd zároveň priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo žalovanej sumy, avšak odo dňa 23. 07. 2013 a nie tak, ako to požadoval žalobca odo dňa 22. 07. 2013, pretože pokiaľ mal žalovaný v zmysle výzvy žalobcu vydať mu bezdôvodné obohatenie v požadovanej výške v lehote do 22. 07. 2013, prvým dňom omeškania bol až nasledujúci deň, teda 23. 07. 2013. Z tohto dôvodu súd potom v prevyšujúcej časti žalobu (1 deň) zamietol.

65. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

68. S poukazom na výsledok sporu, majúci za to že žalobca bol v konaní plne úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 CSP a § 362 ods.1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 CSP nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 CSP)

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP (§ 360 ods.2 CSP).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 CSP).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 CSP).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 CSP).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 CSP).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 CSP).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 CSP).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 CSP).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 CSP).